

der er nogle forhindringer, som det har været vanskeligt at få hold på.

Første næstformand (Svend Auken):

Så siger vi tak til ordføreren og går videre i ordforrækken med hr. Johs. Poulsen.

Johs. Poulsen (RV):

Hvis vi ser på situationen med afsæt i det, vi diskuterer i dag, og den beskrivelse, vi har, ikke mindst i DMU-rapporten, er det som i så mange andre af livets forhold sådan, at tingene hverken er sorte eller hvide. Der er områder, hvor det går godt; der er områder, hvor det går mindre godt; og der er områder, hvor der virkelig er behov for en betydelig større indsats.

Hvis vi først ser på problemerne i et globalt perspektiv, må vi sige, at det er en kendsgerning, at Danmark og danskerne fortsat er blandt de mest forurenende i verden pr. indbygger, og det synes vi i Det Radikale Venstre er en udfordring, der er til at få øje på.

Jeg behøver ikke at remse alle de områder op, hvor vi skaber problemer, de kan læses i rapporten, men jeg vil gerne pege på et par paradokser og dermed områder, hvor jeg synes vi kunne gøre det bedre med dagens viden og de midler, vi har til rådighed.

Det er ikke mindst på energiområdet, hvor vi faktisk er ret dygtige til at være energiforbrugere i så høj grad, at vi er blandt verdens største energiforbrugere. Samtidig ved vi en masse om området, som kunne betyde, at vi måske kunne komme i en anden retning, men vi udnytter det ikke optimalt.

Transportområdet er et andet oplagt paradoksområde, hvor vi også udmærker os negativt. Vi har en stor viden om, hvordan man egentlig skulle tackle problemerne, vi gør det bare ikke.

Sjovt nok har de to områder deres eget ministerium og henhører ikke under Miljøministeriet eller Folketingets Miljøudvalg. Jeg ved ikke, om det har afgørende betydning, men jeg ved, at indsatsen på de felter lader meget tilbage at ønske, og at de begge er eksempler på områder, hvor der er behov for en større og langt mere målrettet indsats.

Det er Det Radikale Venstres opfattelse, at der på den internationale scene gøres en relativt god indsats af miljøministeren, når man ser på indsatsen i forhold til målfastsættelse og forsøg på at opnå bindende aftaler, både i EU og globalt. Så meget mere paradoksalt synes vi det opleves,

at regeringen og flertallet i Folketinget ryster alt for meget på hånden, når den nødvendige nationale indsats og lovgivning skal tilrettelægges for i højere grad at tackle den udfordring, at vi altså er blandt de mest forurenende pr. indbygger i verden.

Der er ingen planer om den miljømæssigt mest effektive energipolitik, selv om vidensgrundlaget er til stede. Der er ingen planer om en miljøeffektiv tilgang til transportsektoren, selv om vidensgrundlaget er til stede. Begge dele kunne ellers bidrage til en dansk opfyldelse af internationale mål og planer i et større omfang, og vi kunne på sigt opnå en placering meget længere nede på listen over lande, der forurener mest pr. indbygger på den her klode.

Endvidere må vi konstatere, at når man ser på det danske forbrug i det internationale perspektiv, har vi ikke en brugbar viden om det reelle danske bidrag til den globale miljøbelastning, og det er da også baggrunden for, at vi i dag sammen med S og SF ønsker at fremsætte vores eget forslag til vedtagelse. Dog vil jeg også sige, at vi naturligvis anerkender, at der i det forslag, der er fremsat af VKO, nu siges, at der er betydelige områder, hvor der fortsat er brug for en målrettet indsats, og det er også noget af det, vi vil arbejde med.

På den nationale scene er der fortsat en række betydelige udfordringer. Dem behøver jeg heller ikke at remse op, men jeg vil fremhæve landbrugets belastning, som flere har været inde på. Jeg vil fremhæve, at der er behov for større naturarealer. Og jeg vil fremhæve, at der er behov for en øget indsats for økologisk omstilling.

Landbrugets belastning tager vi muligvis fat på nu, og det bliver spændende, når vi udmønter den kommende lovgivning. Med hensyn til naturgrundlaget er det vores opfattelse i Det Radikale Venstre, at vi også her har behov for en mere målrettet indsats: at få opstillet målsætninger for, hvor store vore naturarealer skal være, og at langt flere arealer overgår til naturformål med de gevinster, der vil ligge deri.

Selv om vi på europæisk plan kan bryste os af at ligge i den pæne ende med hensyn til økologi, er der også her tegn på stagnation i udviklingen. Derfor har vi også brug for en mere målrettet indsats med hensyn til forbedring af produktionsvilkår, distributionsmuligheder og afsætningsmuligheder og at få et større offentligt forbrug.

Sidst, men ikke mindst bør vi i endnu højere grad fastholde fokus på den positive samfunds-